

3 Z obecního
úřadu

**Větrná
elektrárna**
– přínosný projekt

6 Z dění
v obci

**Vánoční
jarmark**
a adventní čas

17 Ze života
v obci

**Ženy
v akci**
a rok 2025

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Alžběta Šimáčková
místostarostka obce Zámřsky

Vážení a milí čtenáři Zámřšťáku,

na závěr loňského roku jsme prožili rozsvěcování stromku, zpívání koled, vánoční jarmark, mikulášskou skupinu. V letošním roce zase Zámřsky na leď, tříkrálovou sbírku. Je to díky snaze spousty lidí, kterým patří velké díky. I v letošním roce Vás čeká spousta krásných akcí, pozvánky na nejbližší najdete uvnitř zpravodaje.

7.11.2025 proběhla veřejná schůzka v kulturním domě s firmou JRD, která se zabývá výstavbou větrných elektráren. Měli jsme možnost si vyslechnout prezentaci a klást dotazy. Tato možnost je stále k diskusi. Děkujeme všem, kteří jste přišli a projevíli zájem o tento projekt.

V listopadu úspěšně proběhla kolaudace „Zázemí sportovní-

ho areálu v Zámřských“. Výstavbu areálu prováděla firma LARS M+K s.r.o. Doufáme, že zázemí bude mít velké využití a prožijeme tam plno sousedských setkání.

Pokud byste měli cestu do knihovny, nebo do místní hospůdky zastavte se u obrazů, které jsou na schodech do knihovny. Jsou na nich panovníci a prezidenti českých zemí. Stačí přiložit telefon a naskenovat QR kód a během pár minut se dozvíte příběh daného panovníka či prezidenta.

Do nového roku 2026 Vám přejeme hodně zdraví, klidu a rodinné pohody.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

OBCENÍ ÚŘAD ZÁMRSKÝ

ÚŘEDNÍ HODINY:
STŘEDA
10:00–11:30 15:30–17:00

E-MAIL:
podatelna@zamrsky.cz

TELEFON:
581 623 536 · 724 185 605

ČÍSLO ÚČTU:
21620831/0100

Obec Zámrský vzývá své občany, aby v zimě nestáli na místní komunikaci.

Dobrý den vážený pane starosto, rád bych Vás požádal o součinnost při zimní údržbě komunikací, které prochází vaší obcí a SSOK je udržuje, a to komunikace č III/4396, směr Kelč. Tento víkend se nám stalo, že na komunikaci stály vozidla vašich občanů a tím nám znemožnily údržbu komunikace. Naše **sypače mají ztíženou průjezdnost a sotva mohou projet a komunikaci uklidit** od sněhu a tento víkend byly ledovky, které jsme nutně potřebovali zabezpečit posypem proti náledí. Prosím, zda by bylo možné **vzvat občany, aby svá vozidla parkovali na svých pozemcích či vjezdech tak, abychom mohli řádně provést údržbu.**

Děkuji Vám za spolupráci.

S pozdravem

Správa silnic Olomouckého kraje
Bc. Pavel Šoltys, DiS.
vedoucí cestmistrovství Hranice
753 01 Hranice, Tyršova 600
e-mail: soltys@ssok.cz
tel.: 581 601 674, 720 815 855

 **SPRÁVA SILNIC
OLOMOUCKÉHO KRAJE**

Z obecního úřadu

ZASTUPITELSTVO OBCE

Usnesení č. 1/2026 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrský,
konaného dne 7. 1. 2026 v 17:00 na obecním úřadu v Zámrskách

ZASTUPITELSTVO OBCE PO PROJEDNÁNÍ SCHVALUJE:

1. Program schůze, ověřovatele zápisu p. Ing. Vozáka Václava a Kubešu Pavla, zapisovatele Pejchalovou Kamilu
– *hlasování pro 7 hlasů*
2. Zrušení obecně závazné vyhlášky o stanovení výše stočného
– *hlasování pro 7 hlasů*
3. Smlouvu o poskytování služeb Pekárna Paula
– *hlasování pro 7 hlasů*

ZASTUPITELSTVO OBCE PO PROJEDNÁNÍ NESCHVALUJE:

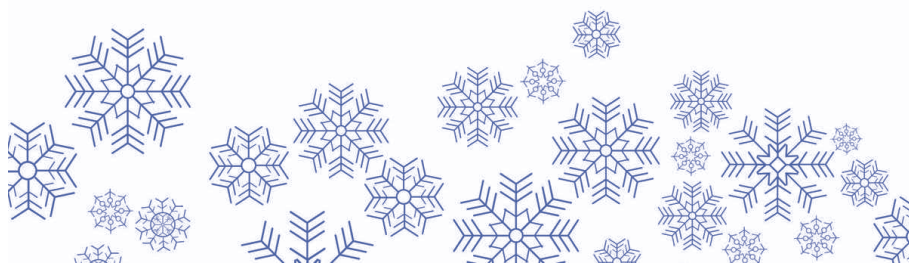
1. Žádost o podporu Hospicu na Svatém Kopečku
– *hlasování pro 7 hlasů*

ZASTUPITELSTVO OBCE PROJEDNALO:

1. Vyhlášení referenda o možnosti spolupráce na obnovitelných zdrojích energií

Starosta obce: Pala Arnošt

Místostarostka obce:
Šimáčková Alžběta

POPLATKY za komunální odpad na rok 2026 a poplatky za stočné za rok 2025

KOMUNÁLNÍ ODPAD

Dospělý: 1.000Kč
Dítě do 15 let včetně: 800Kč

POPLATEK ZA PSA

1 pes: 100 Kč
Další pes: 200 Kč

STOČNÉ

15 Kč/m³

Všechny podklady k platbě dostanete po vyúčtování do svých schránek tak jako poslední roky.

STATISTIKA OBCE ZÁMRSKÝ za rok 2025

KATEGORIE	POČET	KATEGORIE	POČET
Dospělí muži	87	Celkem obyvatel bez cizinců	223
Dospělí ženy	88	Cizinci	8
Děti (15-18let) chlapci	6	Celkem obyvatel	231
Děti (15-18let) dívky	9	Průměrný věk obyvatel	42
Děti (do 15 let) chlapci	14	Zemřelo	4 osoby
Děti (do 15 let) dívky	19	Narodily se	1 dítě
Děti (6-7 let)	1	Přistěhováno	6 osob
Děti (do 3 let)	8	Odstěhovány	6 osob

Z obecního úřadu

JUBILANTI

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tyto naši spoluobčané:

ÚNOR

Segeřa Čestmír 90 roků

BŘEZEN

Trlifaj Libor 60 roků
Vozáková Marcela 50 roků
Fojtíková Dagmar 65 roků

DUBEN

Šuláková Edita 55 roků
Haša Vojtěch 82 roků
Vozák Václav 86 roků

*Všem Jubilantům gratulujeme
a přejeme spoustu sil a zdraví do dalších let.*

VĚTRNÁ ELEKTRÁRNA

– přínosný projekt pro naši obec II.

V minulém článku jsme Vás stručně seznámili s potenciálním projektem výstavby větrné elektrárny v okolí obce Zámrský. V článku jsme informovali, že bychom rádi uspořádali prezentaci firmy JRD. Klidně pohleďte minulý výtisk a znovu se ten článek přečtěte.

Dne 7. 11. se tato prezentace uskutečnila. Po obecní prezentaci probíhala poměrně dlouhá diskuse. Zastupitelstvo obce děkuje všem, kteří se debaty zúčastnili a zejména děkujeme všem, kteří měli všetečné otázky. Bohužel, účastí Zámršťáků jsme byli zklamáni. Předpokládali jsme daleko větší zájem občanů, předpokládali jsme otevřenější debatu. Sami zástupci firmy JRD konstatovali, že debata se nesla až v nezvykle klidném a pozitiv-

ním duchu. Je nám líto, že zejména odpůrci možného projektu na takovou akci nedorazí. My jako zastupitelé obce Vám neumíme odpovídat ani na technické záležitosti takového díla, ani na různé domněnky ze sociálních sítí. Toto byla jedinečná možnost k diskusi s odborníky, pro občany naší obce. Je škoda, že toho mnozí nevyužili.

Prezentací občanům samozřejmě ještě nemáme informaci o tom, jestli je projekt vůbec realizovatelný. Na zastupitelstvu padlo rozhodnutí, že k této otázce bychom v obci uspořádali referendum. Každý občan tak bude mít právo vyslovit svůj názor. Vzhledem k nízkému zájmu ze strany občanů o tento projekt má ovšem smysl takové referendum dělat jedině v souvislosti

s volbami, aby byla zajištěná dostatečná účast. Nejbližší volby jsou na podzim tohoto roku. Uvidíme, jestli se povede do tohoto termínu referendum zorganizovat.

V mezidobí chceme využít nabídky, a navštívit osobně větrný park ve Václavovicích, kde bude možnost prohlédnout si větrné elektrárny z blízka, nebo podiskutovat s občany Václavovic, co jim takový park dal nebo vzal. Budeme rádi, když se této akci zúčastníte také. Termín zatím není stanoven a bude se odvíjet od případného zájmu občanů. Pokud tedy máte zájem o tuto exkurzi, dejte nám vědět!

Zdeněk Vozák

Ze života farnosti

Milí Zámršťáci,

ráda bych Vám touto cestou poděkovala za všechny Vaše květinové dary do naší kaple. Opravdu si moc Vážím vašeho úsilí, za každým květem je totiž kus obětavé práce a péče. Díky Vám může naše kaple být přes rok tak osobitá. Žádná koupená kytka nezdobí tolik, jako ty z našich zahrádek. Tisíce díky Vám všem a popravdě už se těším na celý letošní rok, nejenom na setkání s Vámi, ale hlavně na všechnu tu květinovou nádheru, která teď ještě spí.

Děkuji také velmi farnosti Kelč a obci Zámrsky za finanční dary pro tyto účely, není to samozřejmost a jsem za nás všechny zámrské farníky za ně opravdu vděčná.

Děkuji tedy všem a přeji hodně zdraví, Božího požehnání a čistě zjiště, samé pěstitelské úspěchy.

Zdeňka Hašová

Putování po Betléměch

V pondělí 29. prosince Zámrskami prošli poutníci, některým to zní zvláště, ale je to tak. Již několik let kelečští farníci putují po kaplích a kostelích naší farnosti, aby je navštívili, zazpívali si, pomodlili se za občany, a hlavně došli do Betléma. Každá ta kaple, či kostelík má svůj originální, krásný Betlém, všude je k vidění nějaká ta vzácnost nebo novinka, nějaká osobitá výzdoba. Po cestě je stále co nového objevovat, ať už jsou to opravené Boží muka, nebo křížek, přírodní scenerie. A nejinak

Ze života farnosti

tomu bylo i tento den. Poutníci vyšli z Kelče, letos trasou vedoucí právě přes Zámrský a naši kapli. Sotva přišli, hned jich bylo všude plno a díky nim poprvé na letošní Vánoce v kapli zazněla Tichá noc, zazpívali jsme si ji všichni s chutí a z plna hrdla. Bylo to krásné, přátelské a veselé setkání, ale nic netrvá věčně. Poutníci se občerstvili a putovali dál do Němčic, pak přes Kladeruby a Komárovice zpět. Příští rok půjdou druhou trasou, ale i tak věříme, že k nám zase na přes rok zavítají. Podotýkám, že i Zámrský zde měly zastoupení, v podobě Míši a Šmukyho a od Zámrska i Vaška s Marcelou. Tak kdyby se chtěl někdo příště přidat sledujte stránky farnosti, případně farní lístek, druhá trasa vede na Těšice.

Zdeňka Hašová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2026

V letošním roce se ve
Tříkrálové sbírce v Zámrských
vybralo **18.867 Kč**.

Pořádající Charita Hranice všem
dárcům moc děkuje.

Blahopřání

Možná trochu s předstihem, ale věřím, že nám to otče biskupe Antoníne odpustíte. Rádi bychom se i my Zámrsťáci, připojili k zástupu gratulantů. Vrabci na střeše nám totiž vycvrlikali, že 16. února 2026 oslavíte krásné životní jubileum, 70. narozeniny. Přejeme Vám z celého srdce hlavně hodně Božích milostí a ochranu Panny Marie, ať Vás stále drží prostřednictvím růžence za ruku na všech Vašich cestách. Ať Vás nikdy neopouští síly, elán a dobrá nálada a potkávají Vás samé malé i velké radosti. Hodně zdraví a srdečné díky za vaši službu. Dá-li Pán Bůh třeba se sejdeme při společné modlitbě také v Zámrských.

Otec biskup Basler v Zámrských
při oslavách 20 let kaple

Z dění v obci

VÁNOČNÍ JARMARK v Zámrskách

Loňskému vánočnímu jarmarku připadlo datum 23. 11. 2025, měsíc před vánočními svátky, týden před adventem a celkově v pořadí již 2. vánočním jarmarkem konaným v Zámrskách.

Celkem se zúčastnilo 12 prodejců a vy jste si tak mohli zakoupit výrobky od všemožných dekorací, svíček, šperků až po přírodní výrobky, adventní svícný nebo zdravé pečivo ajiné.

Děti všech věkových kategorií se mohly kreativně vyřadit v dílničkách.

Sestava naší oblíbené voňavé kavárny zůstala ve stejném složení, a kromě voňavé kávy byly v nabídce zákusky našich místních pekařek Alenky Pavlíkové a Marušky

Oravové, tímto bychom jim chtěly poděkovat. ©

Atmosféra byla velmi milá, uvolněná a adventně naladěná, stejně tak i moment překvapení, v podobě čerstvé sněhové nadílky, která tomu dala – jak se říká pomyslnou „třešničku na dortu“

Závěrem bych moc chtěla poděkovat všem, kteří se jarmarku zúčastnili, všem, kteří pomohli vytvořit hezkou atmosféru, podpořili místní nebo přespolní prodejce, samotným prodejcům a nejvíc všem, kteří pomohli nachystat, vyzdobit a také uklidit kulturní dům, protože to nikdy není práce jednoho člověka, je to vždy týmová spolupráce.

Lenka Kubešová

Rozsvícení vánočního stromku netradičně v sobotu

Tak jako každý rok jsme se i letos sešli na rozsvícení našeho vánočního stromku u kaple sv. Václava, akorát to nebylo na první adventní neděli, ale v sobotu 29.11. Sraz byl v 17 hodin na místním hřišti. Jelikož už proběhla kolaudace nového hospodářského zázemí na hřišti, byla tato akce spojená s prohlídkou tohoto nového zázemí. Ladík Šuláků rozvěsil za pomoci účastníků světýlka na novou pergolu a mohlo se začít s prohlídkou. Pro děti byly přichystané dílničky v podobě malování na sádrové odlitky, které se potom pověsili na vánoční stromeček.

Pro dospělé byl připraven svařák.

O půl sedmé jsme se společně vydali ke kapli sv. Václava. Po tradičním odpočítávání se stromeček rozsvítil ve vánočních barvách. Tímto započali vánoční svátky u nás v obci. Děkuji všem, kteří se podíleli na této vánoční akci.

Náš vánoční strom slavil v roce 2025 krásných 10 let. Už je hodně vysoký, i Petra s Liborem už mají problém ho ozdobit. Ale ještě tento rok to hezky zvládli. Děkuje.

Kamila Pejchalová

6. 12. prošla obcí
Mikulášská družina

ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY

Nebyl by snad v Zámrskách ani řádný advent, kdybychom si nezaspívali naše oblíbené koledy. Takový malý trénink. Co hold do Vánoc neprocvičíme, jako by ani nebylo. Ony ty suché tóny by přece jenom u stromečku moc dobře nezněly. Nemluvě o pozapomenutých slovech. A proto jsme tady. Ne, berte mně s rezervou, kouzlo Vánoc spočívá přece úplně v něčem jiném. Určitě se však shodneme, že bez našeho národního bohatství, v podobě koled, by to nešlo. A tak naši letitou tradici zásadně neporušujeme. Také díky Vám všem a Vašemu neutuchajícímu zájmu, zpíváme s celým Českem koledy. Teď se nabízí otázka, jestli náhodou nezpívá celé Česko s námi. Ať už je to jak chce, sešli jsme se na pokyn

Deníku u naší kaple tentokrát ve středu 10. prosince 2025. Svařák voněl, medvídci se volně rozpouštěli v dětském punči, stoly plné dobrot i nějaký ten košť domácích výpěstků samozřejmě nemohl chybět. Prostě pohodový podvečer. Sice bez sněhu, ale to nic neměnilo na té kouzelné atmosféře. Vánoce zdánlivě daleko, a přesto tu byly s námi. V 18:00 nám odbily zvony klekání a my se s vervou sobě vlastní pustili do zpívání. Co koleda, to pauza, není přece kam spěchat. Odsýpalo nám to krásně a ladilo ještě víc. S prvotními rozpaky i neznalostí jsme se pustili také do úplně novinky v repertoáru. Skladba Tisíc andělů od Čechomoru je nádherná vánoční píseň a věřte, nevěřte,

povedla se i nám. A to bychom nebyli my, aby nedošlo i na přídavky, uznejte sami, bez klasiky Vánoce, Vánoce přicházejí, by to opravdu nešlo. Ale o tom to všechno je, není důležité začít včas, zpívat co nám řeknou a nejlépe jako profesionálové, vyfotit se u toho na facebook či jinam ať to každý ví. Záleží přece jen na tom, být spolu beze spěchu, v dobré náladě, zazpívat si od srdce a z plna hrdla, užít si chvíli klidu, pohody i toho adventního kouzla. A to se určitě povedlo.

Tak milí Zámrsťáci, díky za skvělou společnost, úžasnou náladu i za to, že dojdete, že se na chvíli s námi v tom shonu zastavíte. Příští rok zase na viděnou nebo na zpívanou...

Zdeňka Hašová

Vycházka do honitby

V sobotu 13. prosince se uskutečnila společná vycházka do honitby, jejímž cílem byl odlov zajíce a škodné zvěře. Vycházky se účastnilo šest myslivců, čtyři honci a nechyběl vozka s tradičním koňským potahem, který dodal celé akci slavnostní venkovský ráz a v honitbě nás doprovázel. Po ranním nástupu nám počasí po celý den přálo, což přispělo k dobré náladě všech účastníků. Plánované léče byly převážně lesní a probíhaly ploužením směrem od vyletiště k myslivecké chatě. Tam taky následovala zasloužená svačina, na ohni opečené špekáčky všem chutnaly. Přátelská atmosféra, dobré občerstvení a sdílení dojmu, chvíle odpočinku nás poté přiměla k odchodu na další plánované léče, které probíhaly rovněž ploužením a to v Panšťaku a následně části Hlubočku. Během vycházky bylo možno zahlednout několik zajíců, avšak žádného se nepodařilo ulovit. I přesto panovala spokojenost, neboť samotný pobyt v přírodě a společně strávený čas

jsou pro myslivce vždy cenným zážitkem. Společná fotka na nástupu byla příjemným zakončením pobytu v honitbě. Poté byli všichni účastníci pozváni na pohoštění do kulturního domu, kde byl připraven výborný srnčí guláš a díky ochotnému hostinskému dobré pivo. Následně proběhla tombola, kde každý z přítomných vyhrál zvěřinovou cenu. I nadále se pokračovalo v družném posezení. I když lov nebyl úspěšný, vycházka splnila svůj účel – posílila kolektiv, přinesla hezké zážitky a potvrdila že myslivost není jen o lovu, ale také o tradicích, přírodě a společných setkávání. Závěrem členové myslivce-kého spolku Doubeč přejí čtenářům Zámřšťáku a všem spoluobčanům vše dobré a pevné zdraví v novém roce 2026.

Lesu a myslivosti zdar!

Pajdla Antonin, jednatel spolku

Vánoční vycházka

Na štědrý den v 10 hodin sraz u hřiště - to je už tradiční výzva k vycházce k myslivecké chatě. Tím jak nám odrůstají děti, se nás k vánoční vycházce schází čím dál tím víc. Dospěláci nemají už tolik chystání s překvapením pro děti a našim teenagerům tak lépe utíká čas s čekáním na Ježíška. Nám všem alespoň pořádně vyhládne ke štědrovečerní večeři. Letošní počasí

bylo na vycházku jako stvořené, lehce přimrzlo, a tak se dobře šlo. Vytáhla se domácí višňovka, tuším že to byl dar od Karla Roubala, která se lehce přiostrčila rumem. Dopoledne uteklo v přátelském povídání, popřáli jsme si krásné vánoční svátky a kolem jedné jsem se rozešli do svých domovů vyhlížet první hvězdu.

Hela Vozáková

SILVESTROVSKÉ DERBY v režii staré gardy

Rok se s rokem sešel, abychom si poslední den v roce 2025 užili už tradiční sportovně-kulturní dopoledne na našem hřišti. O voňavé a chutné občerstvení opět nebyla nouze. Kamil se chopil opékání klobásek a buřtů. Alča obstarala čaj, Kamča svařák a tentokrát i fantastickou gulášovou/frankfurtskou polévku. Jen při vzpomínkách na kulinářský um obou gastrošéfů se mi opět sbíhají sliny.

Před samotným výkopem se začalo netradiční hromadnou „rozcvičkou“ – odklizením sněhu z ledové plochy na Luži, po které následovala i plocha víceúčelového hřiště. Skvěle odvedená týmová práce si pochopitelně zasloužila adekvátní odměnu v podobě odšpuntování degustace kvalitních rumů, které přinesli jednotliví účastníci. Pro plnoleté hráče posloužil rum především pro správné prokrvení a prohřátí svalů na samotný zápas v mrazivých teplotách, ke kterému posléze nastoupily tyto sestavy:

Mladí: Fíďa Hovančík, Ondra Vinklárek, Honzík Vozák, Vojta Vozák a Vašek Vozák Jr.

Z dění v obci

Staří: Václav Vozák, Zdeňka Vozák, Franta Pavlík, Libor „Karel“ Trlifaj a Libor „Emil“ Trlifaj

Dámy a pánové, takový začátek zápasu tady léta nebyl. Spousta diváku si dokonce myslela, že do Zámrska dorazila slavná FC Barcelona! Staří páni totiž zvolili taktiku tiki-taka, prakticky celou první třetinu si dávali přihrávky ve stylu „já na bráchu – brácha na mě“ a de facto nepůjčili mladým míč. Livesport uváděl držení míče 89 % vs 11 % a po první desetiminutovce se nikdo nedivil překvapivému vedení zkušenějšího týmu, čemuž

předzápasové prognózy po loňské prohře nenasvědčovaly.

Druhá třetina však přinesla oprávněné obavy o výsledek v řadách staré gardy, neboť po změně stran čelila hře proti sluníčku a zároveň zdravě našťavanému soupeři, který chtěl odčinit nepovedený start. Hra se začala skutečně vyrovnávat a mladí začali dotahovat také výsledkově. Už to vypadalo pouze na dvoubrankové vedení starých nicméně s hvizdem před další přestávkou přišel od Franty opožděný vánoční dárek v podobě nabídky gólu na 4:5. Je mi naprosto jasné, že Franta, co by profi

hasič, má rád dramatické situace a proto chtěl záměrně udělat zápas divácky atraktivní do posledních minut.

V závěrečné části se potvrdila brankařská forma Zdeni z minulého roku, kdy za svá záda pustil už pouze jediný gól. Nebyl to však jediný akční krok od Zdeni. Mladšímu synovi jakožto soupeři nekoupil odpovídající obuv a chudák Honzík byl celý zápas spíše jako na bruslích. Je to téma, o kterém bych sám mohl psát knihy, kdy otec nepozná v synovi talent a investiční potenciál, šetří na něm, čímž mu vlastně pohřbí budoucí sportovní kariéru. :D ... Ale o tom třeba jindy. Taktické kroky se v tomto zápase ukázaly jako účinné. Mladí sice otevřeli hru, útočili prakticky ve všech hráčích, ale staří si zápas pohlíkali a brejkové šance proměnili ve vítězství 5:9. Zápas neovlivnila ani technická chyba časoměřiče Chupa, který se zapomněl a poslední třetinu místu 10 min odpískal až po vyčerpávajících 18 minutách. Celý zápas se však opět nesl v přátelském duchu a fair-play bez zbytečných zranění. K tomu všemu je příjemný bonus pozorovat, jak roste a dozrává další generace mladých fotbalistů ze Zámrska – jen tak dále, borci!

Poděkování na závěr patří také všem zbývajícím zúčastněným za příjemnou silvestrovskou atmosféru. Užili jsme si to maximálně a už teď se těším na další Silvestrovské derby.

Libor „Emil“ Trlifaj

Nekrology

Rok 2025, podle astrologů a numerologů rok zlomový. Ať už tak nebo tak, byl to hlavně rok plný odcházení. Pamatuji si místní moudro, že když už zubatá do obce zavítá, nezůstane u jednoho, většinou odchází 3, případně 6. Popravdě jsem takovéto statistické počty nesledovala, ale i tak vím, že v roce 2025 jsme předčili snad všechny tabulky. Jen za první půl rok nás opustili 3 z našich občanů (pan Orava, paní Schindlerová, pan Pajdla), bohužel s nimi odcházení neskončilo. Život už je bohužel takový, ale stále pevně věříme, že nás rubrika nekrolog, již brzy opustí. V tomto čísle však tomu tak nebude. Připomeňme si tedy společně životní příběhy spoluobčanů, kteří nás do konce roku 2025 opustili.

Zdeňka Hašová

Nekrolog Josefa Masaříka

Pan Josef Masařík se narodil 20. 2. 1940 v Zámrskách, rodičům Františkovi a Marii jako druhý ze tří dětí. Doma měl ještě staršího bratra Františka, později do malé chalupy přibyl bratr Vojtěch. Dětství nebylo vůbec jednoduché, zasahovaly do něho těžké roky 2. světové války, kdy rodina prožívala nesnadné chvíle odříkání a boje za přežití. Stejně těžké to bylo i v letech po válce, kdy celá jeho rodina tvrdě pracovala na poli i na malém hospodářství, které rodiče Josefa budovali ze všech svých sil, aby své syny uživil. Snad tento tvrdý životní start, a také nutná potřeba práce už od útlého dětství, formovaly Jošku, jak mu doma říkali, k velké skromnosti a pokoře. Nebyl čas na dětské hry, chodilo se na pole, nosila se voda z obecní studny i pro zvířata ve chlévě, často také hlídal mladšího bratra Vojtu. I když Joška v dětství moc radosti neprožil, rád na své dětství vzpomínal. Vyprávěl o školních letech, v Zámrskách i Kelči a práci, která na něj vždy čekala. Když dospěl, aby rodičům ulehčil, místo vyučení, začal pracovat v zemědělství, na stavbách. Když dospěl i jeho mladší bratr Vojta a chtěl se vyučit, rodina však neměla dostatek financí. Mladý Josef neváhal a rozhodl se, že bude bratra na škole finančně podporovat, aby získal výuční list. Jak je vidno, již v mládí měl velké, laskavé srdce a pomoc druhým mu nebyla cizí.

Rodiče Jošku vychovali ve velké úctě k rodině a lásce k Bohu. Jeho víra byla silná a neochvějná. Rodičům pomáhal i v době, kdy jeho bratři už měli své rodiny a odstěhovali se z rodného domu. Když přišla náhlá ztráta tatínka Františka, Joška zůstával oporou své nemocné mamince, neoženil se, jen aby jí mohl pomáhat a být jí nablízku.

Když bylo Joškovi 33let, seznámil ho jeho strýc Ludvík s paní Jarmilou, s vdovou, která sama vychovávala dceru Janu. Byl

to zlomový okamžik v Josefově životě. Do půl roku byla svatba, Josef se přestěhoval k nové rodině do Valašského Meziříčí, našel si práci na DEZE a za maminkou Maruškou téměř denně dojížděl na motorce.

S Jarmilou žili naplněný rodinný život, a i když už žádné děti neměli, žili v lásce a harmonii. Josef byl pro svou novou dcerku hodný tatínek a vytvořili si spolu velmi láskyplný vztah na celý život. Dceru Janu s láskou vychovali, těšili se ze čtyř vnoučat a brzy i z pravnoučat. Jak se skvěle vžil do role tatínka, ještě rychleji a bez zaváhání přijal roli úžasného dědečka a pradědečka.

V důchodovém věku se vrátil do své rodné chalupy a užíval si s Jarmilou klidu a relaxace. Těšili se ze zahrádky a z každého dne, který prožívali. Jejich krásné dny, však skončily v prosinci roku 2021, kdy paní Jarmila po těžké nemoci odchází. Josef měl ve svém věku 81 let, už velmi křehké zdraví. Manželku však na poslední cestě vyprovodil. Po srdeční příhodě, zůstal trvale ležící. Z nemocnice se vrátil už velmi slabý a vyhlídky na jeho další život nebyly vůbec dobré. Jeho čas

byl lékaři odhadován jen na pár dnů, maximálně týdnů. Jak moc se lékaři mýlili.

O těžce nemocného Josefa začala pečovat, vnučka Monika v nedalekých Policích. Jak díky tomu pookřál. Z dnů a týdnů, se staly roky. Tato její laskavá a vzorná péče, trvala 3,5 roku. Monika mu byla oporou až do posledních dnů, dokázala jeho život naplnit láskou a péčí, být jeho sluncem, jistotou i klidem až k poslednímu vydechnutí. Téměř žádné přání nebylo nesplnitelné ani to největší, poslední. Podívat se na milovaného Hostýnek a prožít zde mši svatou, jako kdysi. Díky za dobré anděly ze Sanitky splněných přání. Na Moničin popud pana Josefa v květnu letošního roku s péčí zdravotního personálu na Hostýnek dovezla. Moničina obdivuhodná péče, by však nemohla být naplněna, bez podpory manžela Vítězslava, který jí stál vždy po boku. Pan Josef, prožil v kruhu svých nejbližších i ty poslední, nejtěžší chvíle svého života. Byly to dlaně dcery a vnuček, které ho hladily, když se jeho oči navždy zavřely. Odchází v pondělí 27. října 2025, ve věku 85 let. Na poslední cestu z domu jej provázely zvony a láska jeho nejbližších. Tady jedna perlička, že ač zámorský umíráček jej vyprovodil až o den později, v Policích mu zazvonila naše rodačka paní Černochová, svět je hold malý a o náhody v něm není nouze. S panem Josefem jsme se rozloučili na svátek Všech svatých, tedy v sobotu 1. 11. 2025 v kelečském kostele a doprovodili jej na místní hřbitov. Pane Josefe, loučíme se s Vámi i prostřednictvím našeho zpravodaje, děkujeme Vám za vše co jsme tady v Zámrskách s Vámi mohli prožít, za každé dobré slovo či pomoc, díky za Váš láskyplný přístup k životu, k nejbližším lidem. Vaše velká láska, pokora a víra v Boha, ať je nám i nadále vzorem do dalších dní. Odpočívejte v pokoji.

Nekrolog Milady Šindlerové

Paní Milada se narodila 13. 6. 1931 v Mladějkově v okrese Milevsko, rodičům Františku a Josefovi Šitnerovým jako nejmladší ze sedmi dětí. Po základní škole se vyučila v Soběslavi švadlenou, poté dostala pracovní umístěnkou do Ostravy, a tak přichází nejprve do Slezka, pak k nám na Moravu. Nejprve pracovala jako švadlena, později nastoupila k Českým drahám jako průvodčí vlaku a vozopisárka. Při práci potkáva Josefa Šindlera, se kterým spojuje 8.3.1952 svůj život manželským slibem. Postupně na světě přivítali 3 děti, syny Jiřího, Rostislava a Miroslava. Rodina časem přesídluje do obce Vysoká, a později v dědictví získávají dům v nedaleké Porubě. Osud však někdy zamíchá karty jinak, než bychom si přáli, manželství se rozpadá a paní Milada zůstává na výchovu svých synů sama. Tento čas nebyl vždy lehký, zvláště díky hendikepu nejmladšího syna. Paní Milada však nikdy nesvěsila hlavu, díky silné vůli, své pracovitosti a neochvějnosti, zvládla všechny nástrahy života. Práci našla v nedalekých Miloticích v Elektropraze, kde zůstala až do odchodu do zaslouženého důchodu. Navázala tady mnoho přátelství, mimo jiné s paní Marií Hašovou ze Zámrska, jak sama říkávala ani netušila, kde nějaké Zámrsko leží natož, že jí jednou budou domovem. Život plynul, díky synovi Jiřímu s radostí do rodiny přivítala 2 vnučky a později také 3 pravnučky, bohužel je příliš nevidala, ale přesto na ně často vzpomínala. Neštěstí však nechodí po horách, ale po lidech, a tak se paní Milada musela vyrovnat s nejtěžší ztrátou, postup-

nými odchody synů. Není na světě nic horšího, než se dívat do hrobu svých dětí. Kolik víry, síly, kolik pokory bylo potřeba, aby mohla žít dál si nikdo z nás neumí ani představit. A aby toho nebylo málo na jaře v roce 2009 Husotopeče, ale i Porubu zasáhly povodně, nebýt tehdy starosty a hasičů, kteří paní Miladu včas odvezli, zůstala by jako jedna z obětí řádění živlu. Dva měsíce žila u rodiny v Čechách, ale srdce ji táhlo zpět. Za pomoci pracovníků městyso Hustopeče nad Bečvou a souhrou náhod, že se v Zámrskách v domě s pečovatelskou službou uvolnil byt se paní Milada v září roku 2009 stěhuje k nám do Zámrska. Prožila zde s námi a mezi námi krásných 15 let. Dokud jí síly a zdraví sloužilo byla soběstačná, ráda zašla do místního obchodu, velmi rychle mezi nás vplula. Našla zde mnoho přátel ať už paní Hašovou, někdejší kolegyni z práce, ale také paní Zábranskou či Blažu Hašovou. Byla přátelská, výřečná, společenská, veselá. Velmi se těšila na pravidelné návštěvy příbuzných z Čech, to bylo vždy radosti a příprav.

V jejím životě hrála vekou roli víra, dokud mohla navštěvovala i místní kapli, které věnovala háčkované ozdoby na stromečky. Málo se o ní ví, že milovala ruční práce, šila, háčkovala, pletla, dokud jí ruce a zrak sloužili. Byla také vášnivou čtenářkou, členkou Matice Svatohostýnské, patřila do rodiny rádia Proglas, díky němuž denně poslouchala mše ze svatého Hostýna. Jak však léta ubíhala, přibývaly zdravotní problémy, síly se vytrácely. Paní Milada

však měla štěstí na dobré lidi. Jejím strážným andělem a pomocníkem se stal soused Josef Blabla, který o ni pečoval jako o vlastní. S jeho náhlým odchodem se těžko smířovala. S pomocnou rukou však již dříve přispěchala paní Milada Oravová, která paní Miladku opatrovala jak oko v hlavě. Časté zdravotní komplikace však vyžadovaly lékařskou péči, hospitalizace střídaly jedna druhou, až se paní Milada dostává do péče Domova důchodců v Hranicích, kde také pokojně, smířená odchází 3. 12. 2025 ve věku 94 let. Paní Miladu jsme doprovodili na její poslední cestě v úterý 9. prosince v kostele Povýšení svatého kříže v Hustopečích nad Bečvou.

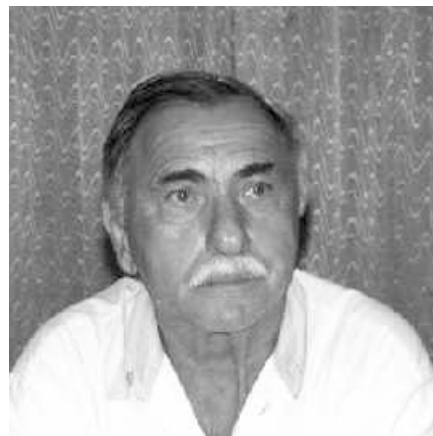
Paní Miládko, prožila jste toho hodně, dobrého i zlého, s námi doufám už jen ten krásný kousek života. Přes všechny zkoušky jste byla samý úsměv i dobré slovo, a patří Vám za to velký dík. Ať je Vám ta Hustopečská zem lehká a snad jednou na shledanou.

Nekrolog Jana Klvaňe

V předvánočním čase se Zámrskami rozezněl umíráček, aby oznámil odchod našeho souseda pana Jana Klvaňe, připomeňme si také jeho životní osudy.

Pan Jan se narodil 28. 3. 1946 v Zámrskách na č.p. 27, rodičům Marii a Antonínovi Klvaňovým jako 8. z 10 dětí. Dětství prožil jako všichni na dědině, ale také při práci na maličkém hospodářství. Všichni sourozenci měli rozhodně na co vzpomínat, ať už je život zavál kamkoliv. Základní vzdělání, získal nejprve v Zámrskách, a poté v měšťance v Kelči. Vyučil se jako důlní elektrikář v Ostravě. Aní jej neminula práce v zemědělství tedy v JZD Skalička. Povinná vojenská služba jej zavála na letiště do Pardubic, kde sloužil na pozici letový navigátor. Koncem 70. let odchází do Čech pracovat do elektrárny Tušimice a Prunéřov, jako strojník skládkového stroje. Potkáva zde se svou partnerku Jitku a začíná tak jejich společný život, završený svatbou v roce 2004. S paní Jitkou mu do života přibýly dvě dcery a dvě vnučata. Protože krev není voda, a co teprve rodná hrouda, musím podotknout, že my Zámrsťáci, už to tak máme, srdce jej táhlo zpět do Zámrska. Nejlepší příležitostí byl odchod do důchodu. Honza neváhal a jal se v roce 2000 v obci stavět dům, kde společně

s manželkou žili šťastně a spokojeně vlastně až do teď. Často je navštěvovaly nejenom dcery s rodinami, ale i sourozenci. Měli zde svůj malý svět. Pan Jan byl milovník přírody, rád chodil na houby, s manželkou sledoval sport, zvláště fotbal. A protože se u Klvaňů hodně zpívalo, hlavně lidovky, občas při nějaké té sklenice překvapil spolusedící krásným druhým hlasem. Byl takový všetečný všeuměl a kutil, velice zhnědlivý. Pořád něco vymýšlel a pracoval kolem domu. Chodil po procházkách, hlavně po dědině, sem tam někde povykládal, poseděl v místní hospůdce nebo v létě na hřišti. Stále měl nějaké téma k hovoru či diskusi. Vždycky byl spolehlivý a hodný člověk. Jen se těžko smířoval s úbytkem sil. Léta však běžela, drobné neduhy vyústili v mozkovou příhodu v roce 2020, o dva roky později jej čekala ještě druhá ataka, která velmi citelně zasáhla do jeho životního komfortu. Soběstačnost v podobě řídicího průkazu vystřídal cestu autobusem. Pěkně s batohem si to štrádoval, kde bylo třeba. Měli jsme jej na očích prakticky pořád, až najednou zmizel ze zorného pole. To si v září letošního roku vyslechl krutou diagnózu v podobě neléčitelné rakoviny. Někdy je lékařská péče proti úradku vyšší moci krátká. Při tom všem ještě v říjnu při

pádu zlomený krček, a jeho nutným útočištěm se stává hranická nemocnice. Opečováván, navštěvován rodinou, brblaje, co vše nestihl, a jak mu práce stojí. Možná ještě někde v hloubi duše věřil, že se vrátí domů. Pan Jan odchází klidně a tiše ve středu 17. prosince 2025 ve věku 79 let. Rozloučili jsme se při mši svaté v kapli sv. Václava v Zámrskách v pondělí 22. prosince 2025 a vyprovodili jej na kelečský hřbitov.

Pane Jane, Honzo, jak Vás všichni oslovovali, děkuji Vám jménem všech spoluobčanů za každou veselou chvíli, dobré slovo, za vše co jsme na dědině společně prožili a není toho málo. Odpočívajte v pokoji.

Nekrolog Miroslava Záborského

Troufám si říct, že se často nestává, aby se náš umíráček rozezněl hned dva dny po sobě, ale když zazvonil 18. prosince 2025 Zámrsky ztichly a pomyslně se zachvěly. Jsou lidé, kteří zmizí, ale jejich místo se časem zaplní, a jsou lidé, kteří budou chybět vždy. Pan Záborský se svou pamětí, zkušenostmi a vědomostmi je jedním z nich.

Rok 2026 měl ještě téměř čisté listy a my jsme se 5. ledna ocitli na konci životního příběhu, který by snad konec ani mít neměl. Možná proto, že byl pevnou spojnici s dobami dávno minulými, možná proto, že jsme se z něj měli a máme stále, co učit. Miroslav Záborský, tatínek, dědeček, tchán, švagr a strýc, pro nás mladší ročníky stařeček. Symbol starých časů, živoucí kronika a studnice moudrosti naší obce. Nezdolný, nezlomný, neuvěřitelně pracovitý, pokorný, bohobojný člověk, pevné víry a pevných zásad. Teď slyším památnou větu: „A myslím, že nemáš pravdu, děvče.“, dnes poprvé však budu opovnovat. Věřím, že se souhlasem Vás všech. Ano takový jste pro nás byl a vždy budete.

Pan Miroslav se narodil 15. prosince 1940 v Zámorských rodičům Marii roz. Pajdlové a Robertovi Záborským. Vyrůstal společně se sourozenci, bratry Josefem, Robertem Janem, Antonínem a sestrou Annou. Byť bylo na hospodářství stále práce dost, našel se čas i na nějaké ty vylomeniny, na které rád vzpomínal. Nebylo pro něj jednoduché, že nakonec ze všech sourozenců zůstal sám. Základní vzdělání získal nejprve v Zámorských, později v měšťance v Kelči. Svůj celý pracovní život strávil v JZD, výjimkou byl čas přestavby rodinného domu, kdy musel absolvovat brigádnické hodiny na cihelně. Již od mládí byl velmi zvědavý, naslouchal vyprávění stařenek a staříčků o časech minulých, poznával spletitosti a dalekosáhlou rodinných a sousedských vazeb.

V roce 1959 jej z rodné vsi odvála vojna až do Prahy, kde sloužil u hradní stráže. Stověžatá matička měst a Pražský hrad mu doslova učarovaly, měl odsud spoustu krásných vzpomínek, prostě celoživotní srdcová záležitost.

27. ledna 1968 svůj život spojuje s Ludmilou Stodůlkovou ze Zámorských manželským slibem a začínají budovat vlastní dům. Postupně se jim narodily 3 děti Miroslav, Václav a Ludmila. Dočkali se vnuček Kamily, Aničky, Moniky a Miriam, zvláště Monička a Mirinka si dědu užily nejvíce, aby také ne, když byly doma. Společně s manželkou udržovali při práci domácí hospodářství. Býci, krávy, jalovice, prasata, králíci, slepice, zahrada...měli se co ohánět všichni. Zemědělec každým coulem. Ale ať bylo jak bylo, neděle a zasvěcené svátky se poctivě světily. Téměř celý život se s manželkou starali o kříž u jejich domu,

něco se tam na lavičce nasedl, na modlil či navykládal se sousedy. Nemluvě o vychozené pěšině do kaple a zpět, ať už na růženc nebo na mše svaté. S touto kaplí byl spjat od prvotní myšlenky až do dnes. Pan Miroslav vždy ctil rodinné pouta, aktivně se vždy zajímal o své příbuzné, ať už blízké či vzdálené, navštěvoval švagrové, švagra. Těšil se na každé setkání, se švagrovou z Prievidze zavzpomínal na Slovenko. Rád vídal i pokračující generace, své neteře, synovce, jejich děti a bylo jedno jestli z manželčiny strany nebo jeho, nedělal rozdíly. Vždy udržoval pevné vazby s rodinou Pajdlových, krev není voda a rodina si musí pomáhat. Dokud mu síly stačily, vyrazil v neděli na kole, třeba na návštěvu do Komárna za švagrem, pak to

přes Branky vzal na Oznici, navštívil zámorské rodáky. Nepotřeboval k tomu ani cyklostezku ani elektro kolo. Byl takový nezmar, vždyť ještě v létě vylezl na střechu a opravoval kalenici. Hospodaření se nevzdal ani na důchodě, pořídil si techniku, a tak jsme jej vídali o žních v kombajnu, na futře s traktorem, s nakladačem v lese. Les, to byla další kapitola staříčkovy života, nekončící práce a starost. Co se na kácel, nařezal a navozil dřeva. Když si pořídil katr, ty desky, hranoly, latě, či fošny snad nejdou ani napočítat. Do poslední chvíle jej však trápilo, že to dřevo nemá hotové. Ale copak to vůbec jde? Motor jeho modrého traktoru patřil k nezaměnitelným zvukům Zámorských, daly se podle něj řídit často i hodinky. Byl neskutečně zručný se vším si poradil, plétával koše, stříhal ovce, bylo jen málo věcí, které neuměl. Věnoval se včelaření, poslouchal dechovku, sledoval politiku. Moc se mu tato uspěchaná doba nelíbila, ale říkával, že nějak bylo a nějak bude, a měl pravdu. V devadesátých letech, když se obec osamostatnila byl členem jejího zastupitelstva, léta sedával za lidovou stranu ve volební komisi. Všestranný, vždy informovaný, nikdy se nebál říct na hlas svůj názor. Když začalo sil ubývat zanechal

hospodářství, pole propůjčil farmě v Němeticích, a jako správný zemědělec s radostí sledoval, kterak Tvrdoňovi hospodaří. Jen to dřevo mu zůstalo.

S pokorou v lednu roku 2021 vyprovodil na věčnost manželku Ludmilu, byl to těžký čas, ale s vírou jde v ruku v ruce přeče i naděje, naděje na lepší zítřky. Měl oporu v dětech, ale i sousedech. Vlastně měl vždy štěstí na dobré lidi, zvláště na své 3 strážné anděly Alenku Pavlíkovou, která neváhala kdykoliv pomoci nejenom zdravotně, Majku Oravovou, která pomohla, odvezla, přivezla a leccos zařídila a Petru Czyžovou, naši záchranářku, se kterou vždy přijížděla úleva. Poděkovat jim snad ani dostatečně nelze, nejsou na to to správná slova. Když se pan Miroslav stal v roce 2023 onkologickým pacientem nezhroutil se ani nesvěsil hlavu, šel dál, co mu síly stačily. Trpělivě snášel léčbu, nebránil se fakticky ničemu a věřte, že nepředstavitelných bolestí si užil až až. Ve Zlíně se dostal do péče Tonky, vnučky svého bratra, a byl za ni a všechny novinky z rodiny tolik vděčný. Přišel však čas, kdy často pobýval v nemocnici, ani tam si nestěžoval a těšil se na všechny návštěvy, ať už rodinné či sousedské. Zvlášť srdečné bylo setkání se staršími vnučkami. Ale vždy když se vrátil domů, nedalo mu to složit ruce do klína a už zase jsme jej vídali při práci. Byl to prostě nezmar. Bolesti se však stupňovaly a díky dceři Liduše se na zimu dostal do úžasné křesťanské péče valašskomeziříčské Citadely. V krásném prostředí, obklopený péčí personálu, rodiny a duchovní vzpruhou našich otců Janů, Berky i Lišky, se zastavil a vlastně spokojeně odešel 18. prosince 2025.

Zavřela se jedna nedocenitelná kapitola nejenom rodiny, ale celých Zámorských. Odešlo kus historie, těch těžkých, ale krásných starých časů a nám nezbyvá než se sklonit a poděkovat.

Mohli bychom děkovat do nekonečna, a pořád to bude málo, a přesto pane Záborský díky, za všechna ta moudra, sdílnost, příklad neochvěvnosti, za každou pomoc, radu, za každé dobré slovo, a že jich ještě zůstalo nevyřčeno. Jako správný milovník přírody jste odešel v zimě, kdy i ten nejpilnější hospodář spočinul. Kalendář může křičet začni, ale příroda říká odpočivej, v tichosti zimy se nespěchá na rozkvět, ale posilují se kořeny, které jste tak ctil. Odpočiňte v pokoji i Vy pane Miroslave, stařečku a budiž Vám ta kelečská zem lehká.

S panem Záborským jsme se rozloučili 5. ledna 2026 v naší kapli a vyprovodili jej společně na místo jeho odpočinku do Kelče.

Ze života v obci

PINPONG

Milí Zámršťáci,

dne 27. 12. 2025 se uskutečnil turnaj ve stolním tenise v místním kulturním domě. Zúčastnilo se 22 příznivců tohoto krásného sportu. 11 mužů, 6 žen a 5 dětí. Každý, kdo měl chvíli čas a přišel se podívat, musel uznat, že zápasy byly opravdu dech beroucí. Nechyběly dlouhé výměny, kdy se sváděl boj o každý míček, mrštné pohyby a bezprostřední emoce při vítězném bodu. Nešlo si nevšimnout, že stolní tenis je v Zámrskách opravdu oblíbený a hráči jsou zde na vysoké úrovni!

VÝSLEDKY:

Muži:

1. místo: Petr Trlifaj
2. místo: Filip Brandl
3. místo: Antonín Orava

Ženy:

1. místo: Romana Bagarová
2. místo: Kamila Pejchalová
3. místo: Liba Mátlová

Děti:

1. místo: Kristýnka Trlifajová
2. místo: Vojta Bagar
3. místo: Honzík Vozák

Moc děkujeme všem zúčastněným, že vytvořili příjemnou a uvolněnou atmosféru. Užili jsme si to s vámi, byli jste opravdu skvělí! Budeme se těšit na další turnaj, který proběhne v co nejbližším termínu. Závěrem bychom chtěli za celou naši rodinu popřát všem obyvatelům Zámrsk do nového roku 2026 pevné zdraví, neutuchající chuť na pivo ☺, úsměv na rtech a upřímnou lásku! Děkujeme za přízeň.

Bagarovi ze Skaličky

Ledové ostří v Zámrskách

Mrzne, mrzne, mrzne a kdo se neschová ten zmrzne... to jó, v posledních dnech teploty šly opravdu nízko pod bod mrazu, to ale nevadí našim borcům, chlapům, ve kterých stále dřímají ti malí kluci, kteří s hokejkami blbli na Luži, a tak není divu, že to později převzali i jejich děti, prostě na Zámršťáky si nějaký mráz nepřijde.

Když naši malí průzkumníci začali zkoušet tloušťku ledu na Luži, rozhodli se chlapi, že led zpevní a děckám dopřejí ty pravé zimní radovánky. Se slibnými vyhlídky na tvalejší mrazy a přibývajícími bruslaři se nakonec rozhodlo, že má cenu udělat ledovou plochu i na hřišti, přece jen nám jde o větší bezpečnost a lepší tah na branku, jelikož hokej, to je oč tu běží, a kdo nemá z děcek hokejku, jako by nebyl... Právě v tomto čase v olomouckém ani zlínském kraji je téměř nemožné hokejku někde v obchodě sehnat, všude, kde se dá se na dědině bruslí.

Ale zpět k akci „Ledové ostří“... již před dvěma roky jsme uspořádali první akci na ledě, a protože jsme občané hraví a rádi se setkáváme na všech společných akcích, vyzvali jsme děti i dospěláky k „zablbnutí“ si na ledě s bruslemi i bez. Přestože to byla rychlá spontánní akce, dorazily všechny věkové kategorie a naši nejmladší účastníci byla tříletá Meda, která se ukázala jako týmový hráč, vůbec se jí nechtělo domů.

Pro děti byly nachystané soutěže, závody, slalom, tanec, volná zábava a nakonec i ten hokej, bez kterého to prostě nejde. Odměnou byly medaile, které děčka dostaly na závěr.

Na gril nám strejda Kamil hodil špekáčky a klobásky a k pití se vypilo úctyhodných 18 litrů svařáku, který se pil až do pozdních večerních hodin. Kdo chtěl, mohl se před mrazem schovat v novém sportovním zázemí, kde se topilo v krbu, ale větší romantika byla v blízkosti zapálených špalků, které nám nachystal strejda Vašek.

Celá akce se vydařila, všem účastníkům velký dík a sportu zdar!

Lenka Kubešová

Led

Letošní zima přeje všem zimním sportům, zejména bruslařům. Mezi svátky začalo mrznout a mrzne téměř celý leden. Na hřišti se nastříkal led a především díky našemu „mistru ledaři“ Vaškovi Vozákovi a jeho pomocnému týmu se v Zámorskách už téměř celý měsíc bruslí na lední ploše, která je bez chybičky. Bruslí se leckdy i do pozdních hodin, protože Zámorský mají skvělé zázemí. Kamča vaří bruslařům čaj do várníc, od ledu se táhne koberec až k lavičkám a čaji, díky nově postavené budově máme vyhřívané záchody, osvětlenou plochu no prostě bruslařský sen. Není divu, že se sem sjíždí bruslaři z širého okolí. Proto veliké poděkování patří všem, kteří se na udržování bruslařské plochy a zázemí pro bruslaře podílí. A uvidíme, jak se ještě dlouho led podaří udržet.

HV

ŽENY V AKCI

a rok 2025

Máme s Helčou neodbytný pocit, že jsme se vzbudily v pondělí a najednou je neděle. Dost podobně je na tom i rok 2025, sotva dozněly půlnoční rachejtle, už zase přijíjíme novému roku. Kam ten čas běží, netuší nikdo z nás, ale stejně, jediné co je důležité, jsou zážitky. Ať se to vezme jak chce bylo jich celkem dost. Však posuďte sami.

Vystoupení na ulavě Šmukymu

Ze života v obci

Leden, to nikdy nemůžeme chybět na **hasičské výroční valné hromadě**. Chodíme mezi naše hasiče moc rády, a jak by také ne. Všichni nás chválí, hlavně okolní sbory. Tak trochu je všechny podezříváme, že nás chlapům i tajně závidí. Každopádně vždy povedený večer v příjemné společnosti.

Únor se nám nesl ve znamení oslav. **Šmuky slavil své významné jubileum 60 let**, stejně jako zbytek dědiny jsme nemohly chybět ani my. A bez scénky by se to rozhodně neobešlo. Za výrazné pomoci Zdeně a Václava, proběhla bubnová show jakou Zámrsky nezažily a stačilo nám k tomu pouze kuchyňské náčiní. A musíme se i pochválit, před tím vším naše šikovné ruce stihly namazat i jednohubky na farní ples, a že byly krásné až oči přecházely. Už to tak vypadá, že po velkém úspěchu nás tento úkol čeká i příští rok.

V březnu slavíme samozřejmě svátek Žen. Naše zástupkyně Janča, Helča a Zdenča navštívily **výroční schůzi mysliveckého spolku**. Podařil se nám za pomoci chlapů také řádně uklidit kulturní dům. Věřte, že svítil jak nový.

Měsíc duben vrcholí **Velikonoční výstavou**, kterou pořádáme

Strašidla na táboře

Úklid obce

Kavárna na výstavě

ve spolupráci s obcí Zámrský. Co si budeme povídat, kolem této akce je tolik práce a zařizování. Tady patří velký dík naší Lence, které to vše leží na bedrech. Pomáháme co můžeme, ale i tak nic není lusknutím prstu. Takže Leni díky. O velikonoční neděli jsme přiložily ruku k dílu při **úklidu obce a sázení ovocných stromů** u hřiště. Na šmigrust nás všechny poctivé, jednu po druhé navštívili hasiči. Je od nich hezké, že na nás myslí a chtějí, abychom byly celý rok zdravé. Avšak vrcholem tohoto měsíce se stala, takřka **obecní oslava**. Helenka nám oslavila krásné druhé 25. narozeniny, samozřejmě spolu se svým mužem. Sláva to byla veliká, kdo chyběl prohloupil. Ukázalo se, jak jsme světoví, žádná soutěž nám není cizí, což takhle dát si Máme rádi Vozáky. A tak se i stalo. U této příležitosti vyšlo speciální vydání tohoto zpravodaje. Odcházeli jsme plni zážitků, dojmů za ranního kuropení. A už pomalu přemýšlíme, co jim vymyslíme příště.

V květnu nechyběla naše pomocná ruka hasičům při prvním kole **soutěže v požárním sportu**. Vše se vydařilo i bojovka pro

Ze života v obci

děti, a ještě k tomu vyhráli naši borci. Co víc si přát.

V červnu na nás čekalo trochu klidu a nabírání sil na letní události. Trochu volna nikdy neuškodí.

Červenec, jako vždy nabitý až k prasknutí. Část z nás **oslavila 50. narozeniny** Martina Pajdly. Někteří dleli v Dřevohosticích na festivalu, a to byl jen začátek. Už se to na nás valilo, 12. 7. **dětský den** a **fotbal Ženatí versus Svobodní**. Před tím vším jsme asistovaly jako podpora u **stěhování našeho kiosu**. Nemůžeme hold chybět nikde. Kdo věhlasný match vyhrál už všichni dávno víte, ale s úklidem po akci se pojila **příprava přívěsnického tábora**. Tady v plné polní nastupuje naše Marci a hlavně Janča. My ostatní před holkami jen smekáme. Nakrmit tolik hladových krků, zajistit vše potřebné ještě před samotnou myšlenkou, to umí jen ony dvě. Myslím, že to velmi oceňují i vedoucí tábora.

Srpen a zasloužené volno, ale co si budeme povídat na hřišti a po dědině se toho dělo hodně, ale už ne v naší kompetenci, a to je dobře.

Wellness

Wellness

V září se nám stala taková zvláštní věc. **Loučení s prázdninami**. Akce, původně pro děti zakončená pohádkou, se pro nízkou účast dětí rázem změnila v rodičovskou oslavu nástupu dětí do školy. Místo pohádky dokonce na plátně běžel fotbal. A vlastně proč ne, hlavně když byli všichni spokojení. Novinkou našeho spolku byl bezesporu **wellness pobyt** děvčat na Ostravici, který si užily o víkendu 12.-14. 9. Vrátily se nám odpočaté, spokojené a nabitě pozitivní energií. Možná je trošku bolely nohy z výšlapu, ale to zachránila Irenka s horkou koupelí. Kdo ví, třeba založily novou tradici. Další zářijovou stálice, **svatováclavská pouť**,

s níž se pojí mnohé. Začaly jsme z gruntu a to **úklidem kaple** 25. 9., následovala domácí příprava laskomin, přece v tom naše holky pekařky nenecháme samotné. Den „D“ tu byl coby dup. Nažehlené uniformy hasičů, nenechaly jsme se zahanbita vyšňořené stály na značkách už od božího rána. Mše, posezení u hasičárny, byť bylo chladnější počasí, při tom všem shonu jsme se i zapotily.

Říjen začal zostra, jak jinak než **oslavou**, tentokrát **Františka Pavlíka**. Slovy Václava, povedená taškařice, ze které zbyla uznejte dosti věrná socha u přechodu přes Hať v Dole, od té doby tedy Františkova mostu. **Lampiónový průvod** 27. 10. zakončený již tradiční pohádkou nesměl chybět.

Listopad, nesoucí se v duchu příprav **vánoční výstavy**, která proběhla 23. 11., vůně svařáku, jehličí a vánoční výzdoba nejednoho návštěvníka naladila do nadcházejícího adventního času. A že nás čekal pěkný kolotoč. Poslední sobotu tedy 29. 11. se **rozsvítil vánoční strom** u kaple, tentokrát s malou změnou. U této příležitosti proběhla **kolaudace nového kiosu** na hřišti. Děti si pěkně v teple namalovaly ozdoby na stromček od Lenky, dospělí u svařáku probrali všelicos, stromek zazářil, do Zámrsr přišel advent.

A máme tu prosinec, hned 10. 12. zpívaly Zámrsrsky **koledy**, jak jinak než s námi, je to prostě naše srdcovka. Na Štědrý den spousta z nás vyšla na **tradiční vycházku** k chatě, někteří dokonce navštívili **živý Betlém v Kelči**. Boží hod a tradiční mše svatá v kapli ani tam naše členky nechyběly. V pondělí 29. 12. Zámrsrsky poctili návštěvou kelečští farníci, putující po betlémech naší farnosti. A Silvestr, tak ten letos přišel nějak brzy a s ním poslední grilování na hřišti i neodmyslitelný fotbal. Účast byla veliká, soudě podle vypitého rumu, tolik druhů pohromadě jsme snad ani nikdy neviděly. O svařáku nemluvě. Letos nám překvapení přichystal Jirka s Nelčou, v podobě horské speciality **Bombardino**, kdo neochutnal prohloupil. A už už nás vítal vyhrátý kulturák k oslavám posledního zbytku roku a hlavně k přivítání toho nového.

To byl, ale rok. O zážitky v něm nebyla nouze, byly jsme všude a pořád, ale podotýkáme, že rády. Každý rok se u psaní divíme, co všechno vlastně máme za sebou a hlavně před sebou. Nehledě na to, že se alespoň jednou za rok sejdem v klidu u tak bohubilbé činnosti a také něčeho dobrého, že Heli. Stále se máme co nového učit, co vyzkoušet, na čem se podílet. Je pořád kam se podívat, co zažít, kde načerpat síly, kde se pobavit. A to je jenom dobře.

Tak děvčata, díky, díky za váš čas, vaši neutuchající energii a nápady. Díky za to, že jste. Vždycky nemůžeme dělat všechny všechno, ale ten umí to a ten zas tamto a všichni dohromady udělají moc. Děkujeme také Vaším rodinám, protože bez jejich podpory by nebylo nic.

Díky také Vám všem milí Zámrsřtáci a přespolní, za vaši podporu, účast na akcích, za stále dobrou náladu, kterou sebou přinášíte, jen díky tomu má vše smysl.

Děkujeme obci Zámrsrsky za neutuchající podporu, hasičům a myslivcům za skvělou spolupráci. Naším drahým polovičkám děkujeme, že nás dost často bez řeči postrádají, že často přiloží i ruku k dílu. Moc dobře to víme a opravdu si toho vážíme.

Věříme, že se Vám naše shrnutí líbilo, že jste si možná vzpomněli na nějaký ten svůj veselý zážitek. I my jsme letos povýšily a místo vína, kde je prý pravda u psaní pokořily slunce v duši, tedy Aperol, na funkci to však nemělo vliv ani písmenka nás nezlobila.

Tak díky, přejeme Vám i sobě hodně zdraví, štěstí, pohody, radosti a smíchu do dalších dní. A věřte, že už teď se těšíme, co zas vymyslíme.

Helča a Zdenča

Zpráva o činnosti SDH Zámrsky za rok 2025

Dobrý den, bratři a sestry vážení hosté a přes polní. Předem se musím omluvit těm, kteří se těšili na zprávu za loňský rok v podání Václava Vozáka. Letos jsem si doslova vydupal, že jí napíši já. To že bratr Václav nebyl doma a někde se klouzal s tím nemá co dělat. Ale pokusím se vše podstatné shrnout. Takže se pohodlně usadte bude to dlouhé.

Začátek roku minulého započal akcí tradiční a to **VVH** konanou dne 17. 1. ovšem s netradičním zahájením – přípitkem, to aby se vidělo že na to máme.

Další a významnou akcí byla **oslava 60 let** našeho bratrance hasiče (pro nezasvěcené, bratranec hasič je osoba nám blízká, která není přihlášená ve sboru). Náš Šmuki, jelikož se z něj stal vášnivý cestovatel po naší krásné zemi a to pěšky, dostal od nás vybavení, od mobilního záchodu až po vařič vše v jednom batohu. Troufám si říct, že to byla povedená taškařice až do ranního kuropení.

Jak to už ale na tom našem světě chodí nejsou jen radostné chvíle v životě.

Dne 28. 2. proběhlo **poslední rozloučení s naším bratrem Antonínem Oravou**, který odešel ve věku 80 let. Panu Oravovi jsme drželi čestnou stráž a následně přenesli k poslednímu místu odpočinku na Kelečský hřbitov.

Další, ne příliš veselá zpráva a to ze stejného dne 28. 2. **Vykolejil nákladní vlak v Hustopečích**. Jediná dobrá věc byla, že foukalo jižním větrem a posílala mračna toxického kouře směrem na Ostravsko. Tam jsou na to vcelku zvyklí. Na místě události onoho dne naše jednotka nezasahovala. Byli jsme operačním střediskem vyslání až o pár dnů později, pro převoz hasičů na obědy naší dodávkou. Celkově třikrát.

Jistě uznáte že po těchto ne veselých událostech bylo za potřebí se zase trochu rozveselit. A proto se před padesáti lety narodila naše známá manželská dvojice Zdeňka a Hela Vozáková. Další krásná oslava dne 26. 4. a to dvojitá. Byla tam celá dědina a my jsme připravili zábavnou **soutěž Máme rádi Vozáky**, původně tam byl otazník ovšem cenzura řekla, že prý máme. Nic to nezměnilo na tom, že se radostně slavilo až do rána. Tak ještě jednu vše nej.

Sv. Floriánek v Kelči patří mezi akce, na které náš sbor nikdy nechybí. Letos 27. 4. to znamená ráno po dvojitě oslavě sice ve skromném složení, ale zato s naší novou mladou krví Štěpánem Šimáčkem v doprovodu Zdenky Hašové nás hrdě reprezentovali. Nutno dodat, že nikdo jiný by to ráno nezvládl.

Když něco funguje, nepatří do toho vrtat. To se v našem okrsku ví a tím se

řídíme. A jako osvědčení pořadatelé prvního okrskového kola proběhla tato **soutěž** opět u nás na vyletišti u hřiště. Byla to poslední akce našeho starého kiosku, jak jej léta známe. Nyní ale k soutěžnímu družstvu. Naše řady se rozrostly o Antonína Pajdlu ml., Štěpána Šimáčka a Františka Pavlíka ml. Pro naše tři nováčky to byla premiéra se vším všudy. Poté co se losem nebo hádkou určilo kdo bude na jakém postu, začalo se trénovat a stalo se téměř nevidané, proběhly dva tréninky. Již na prvním tréninku bylo jasné že naše nové posily jsou typickými Zámršťáky, šlo jim to hned. V den soutěže 3. 5. se všechna družstva sjela v čas a s dobrou náladou. Naši borci měli výhodu domácího a začínali jako první. A hned oním pokusem byly karty rozdány, dá se říci, že se už soutěžilo o druhé místo. To nakonec urvalo družstvo z Ústí, třetí Skalička a na nepopulárním čtvrtém družstvo Horních Těšic.

Jak jsem již nakousnul náš letitý **kiosek** dosloužil a musel přenechat místo nové plánované stavbě. Zlí jazykové předjímali, že se musí

zbourat a nebrali v potaz můj plán jej přesunout o pár metrů dále. Když jsem poukázal, že se dá přesunout i kostel, proč ne náš kiosek? A ano, museli mi dát za pravdu. Proto byla svolána brigáda a těžké stroje. S milimetrovou přesností se nám podařilo posadit ji na nové místo, kde nám dělala zázemí celé léto i podzim.

30. 5. datum opět smutné. Toho dne měl **pohřeb** náš bratr **Miroslav Pajdla**. Drželi jsme čestnou stráž a poté jej odnesli na místo posledního odpočinku ke svaté Anně v Kelči.

Jako na houpačce, za pár týdnů byl zase důvod k oslavě. 5. 7. si vybral **jubilat** z našich hasičských řad k oslavě padesátých narozenin. Náš bratr **Martin Pajdla**. Zase se ukázalo, že oslavovat prostě v Zámrských umíme.

Tradice jinak to nelze pojmenovat, je naše každoroční akce **fotbalové utkání svobodných proti ženatým a dětský den**. Počasí sice trochu zlobilo, nakonec se však umoudřilo a dovolilo dětem projít celou řadou soutěží. Přestěhovaný kiosek voněl nejen vynikající klobáskou, ale i dalšími dobrotami, o které se starala bezchybná obsluha. Jediná malá kaňka byla, když trochu chytla udírna i to se ale vyjasnilo, sušili v ní dřevo. Děti do soutěžíly a přenechaly pozornost fotbalistům. Jestli něco bylo na našem tradičním utkání netradiční, byl to vítěz. Ano snad poprvé v historii vyhrálo družstvo svobodných. Jako možným, ale nepotvrzeným důvodem mohla být absence u ženatých, kvůli rodinné

dovolené.

Je to až neuvěřitelné, ale i v tak malé obci jako jsou Zámrský se organizuje **přivesnický tábor**. Tento ročník měl téma rychlé šípy. Hlavní iniciátorkou a vedoucí je Kateřina Vozáková, ale není na to nikdy sama. Kromě žen v akci pomáhají i hasiči. Tentokrát se připravovalo zázemí, vyřešila se voda a elektrika, postavil se obecní velký stan. Tím ale naše pomoc neskončila, součástí tábora byl plánovaný výlet do Flascharova dolu u Oder. Na tuto akci byla připravena naše hasičská dodávka a bratr Ladě Šulák za volantem. A v neposlední řadě jsme asistovali při stezce odvahy jako strašidla. Myslím, že někteří se báli víc než děti.

Září se přihlásilo a zasvěcení tuší nastává **doba sklizně**. A byl by hřích nechat tolik úrody na zemi jen tak ladem. 5. 9. k večeru se začali po obci shlukovat osoby s plastovými kbelíky, někdo s menším, někdo s větším, ale s jediným cílem naplnit prázdné bečky. Protože ale v bečkách ještě zbylo místo, předjednala se druhá brigáda a o té zase později.

13. 9. konaly se **velké oslavy 130 let založení sboru v Ústí**. Za účasti našich členů Hašové Z, Pala A, Kubeša P, Vozák Z. Je sice pravda, že počasí příliš nepřálo, zato po mši svaté v místním Kostelíku čekalo před hasičárnou velké překvapení. Zbrusu nová zásahová čtyřkolka. Náš Sbor čeká také oslava 130 let, už teď se těším, co dostaneme my.

19. 9. uskutečnila se druhá **brigáda na sběr trnek**. Bečky byly doplněny

a odvezeny k Hašům a tam kvasily a kvasily.

28. 9. **Pout' sv. Václava** v Zámrských. Další z našich každoročních akcí, kde nechybíme. Při této oslavě našeho českého patrona, tradičně chystáme kavárničku v naší hasičárně. Na tento slavnostní den byl postaven obecní stan, napečeno cukroví od našich obecních cukrářek, a domluvena dechová hudba s Hustopečí nad Bečvou do slavnostního průvodu. Po mši svaté se průvod vrátil zpět k hasičárně, tentokrát i s panem Farářem a probíhala volná zábava, ke které hrála dechovka.

Začátkem října se podařilo, dotáhnou do zdárného konce dotaci s IROP a přišla **nová elektro centrála** s osvětlovacím tělesem na teleskopickém stativu. Kdo by čekal, že u nás nenajde uplatnění se mýlí. Svůj první zásah si centrála odbyla záhy při odstranění nebezpečných stavů, kdy byla nápomocna při záchraně zemědělského stroje na poli jedné nejmenované zemědělské společnosti ze Škaličky. A pomáhala dále. Při akci Česko zpívá koledy u naší kaple. Doslova zachránila mnoho osob před podchlazením, když dokázala ohřát várnice s čajem a svařákem.

Plody své práce mohly se dne 9. 10. stát tekutou skutečností. Kvas o objemu 350 l. převezl bratr Arnošt Pala do Kelečské pálenice, kde o pár hodin později vyzvedla naše starostka sboru Hašová Zdeňka 40 l 51 % trnkové pálenky, kterou máte před sebou. Na zdraví.

11. 10. ve večerních hodinách probíhala událost, která u nás nikdy nebyla.

Hasiči jmenovitě Vozák Václav **slavnostně odhalil sochu** na počest zakladatele nového mostu přes místní potok hať. Načasování této události bylo záměrné. Onoho dne slavil zakladatel čtyřicáté narozeniny. Budete se divit, ale socha tam pořád stojí. Jen bych poprosil, aby jí stále někdo nestahoval kalhoty. A snad poslední detail, Kubeša Pavel slíbil bronzovou cedulku se jménem zakladatele osazenou do kamene, to prosím do zápisu. Děkuji

15. 10. se v odpoledních hodinách rozezněla siréna v Zámrskách, Skaličce, Ústí a Horních Těšicích. Svolávala náš okrsek k plánovanému **námětovému cvičení**. Námětem byl požár lesního porostu nad Skaličskou přehradou. Vše proběhlo dle plánu a prověřila se naše doposud bezchybná technika. Po ukončení cvičení se jednotky přesunuly do Horních Těšic, kde proběhlo školení, vyhodnocení a nakonec občerstvení. Asi nikoho nepřekvapí, že jsme odjížděli jako poslední.

27. 10. pořádaly Ženy v akci společně s hasiči **lampionový průvod**. Novinkou bylo zapojení umělé inteligence, při objasňování původu samotného svátku. Bylo ale vidět AI má stále rezervy. Vysvětlení nakonec podal Vozák Zdeňka. Na konci průvodu děti čekala ještě pohádka v kulturáku a dospělé něco na zahřátí.

Všichni víme, za jakým účelem byly jednotky zřizovány. Bližšímu ku pomoci a bohu ku cti. Nám se naštěstí ostré zásahy vyhýbají, bohužel dne 26. 11. ve 14.00 se rozezněla siréna obci. Textová zpráva z operačního střediska zněla: „**spadlý strom** přes komunikaci směr Nemetice“. Naše zásahová jednotka nezaváhala a do čtyř minut byla na místě události, v počtu traktor plus dva. Po vyhodnocení situace člen jednotky Karel Roubal větev odkopl do příkopy.

Začátkem adventního období 29. 11. proběhlo **slavnostní rozsvícení vánočního stromu** u naší kaple. Velkou novinkou bylo zázemí v novém kiosku, svařák, čaj, cukroví zase plné stoly, kdo chtěl mohl si projít zbrusu nové zázemí zatím bez vybavení. Oficiální kolaudace a zprovoznění nás teprve čeká a máme se na co těšit.

Poslední akcí loňského roku u nás léta udržovanou je **silvestrovský fotbalík**. V mrazivém počasí se na hřišti sešlo deset fotbalistů a mnoho fanoušků. Před samotným zápasem bylo

potřeba uklidit napadaný sníh z hřiště a při té příležitosti i z naší vodní nádrže. Led sice nebyl ještě ideální, ale osm chlapů při mírném praskání unesl. Po údržbě povrchu se rozdělila družstva na mladé proti zkušeným a zde se ona zkušenost již projevila a rozdíl pět golů, po třech třetinách zvítězilo. Po celou dobu voněl svařák a grilovaná klobáska, kterou s umem připravoval mistr Hovančík. Klidně se tato akce mohla přejmenovat na Degustační rumové dopoledne, protože tolik druhů po hromadě se jen tak nevidí.

Schůzovní činnost za rok 2025. Zde si to dovolím vzít letem světem, ale kdyby někdo chtěl, zápisy máme.

- 11. 4. S okrsková Zámrsky
- 23. 4. S členská první kolo
- 18. 6. S členská fotbal dětský den
- 7. 8. S členská přípitek na nedožitě 45. narozeniny Pavla Vinklárka
- 3. 9. S členská trnky, pouť, taktické cvičení
- 21. 9. S členská Kavárnička
- 7. 11. S okrsková v H. Těšicích
- 14. 11. S Členská

Naše schůzovní činnost se může zdát slabší. Není tomu tak, jen se přesunula na sociální síť. V loňském roce jsme hlavně na WhatsAppu odeslali dohromady, přes 580 zpráv.

František Pavlík ml.

Volby do SDH pro funkční období 2026–2031

Letošní rok, je nejenom pro náš sbor, ale i pro celé Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezka, rokem volebním. Od nejposlednějších více až po ty nejvyšší posty si volíme své vedení a zástupce na okresních, krajských i republikových postech. Nejinak tomu je i u nás v Zámrskách. Proto si Vám dovolujeme oznámit, že Výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Zámrsky, na svém zasedání v pátek dne 17. 1. 2026 zvolila svůj **výkonný výbor** v tomto složení:

- Starosta:** Zdeňka Hašová
- 1. náměstek:** Arnošt Pala ml.
- 2. náměstek:** Ing. Václav Vozák ml.
- Velitelé:** František Pavlík ml., Antonín Orava
- Hospodář:** Ing. Zdeněk Vozák
- Revizor:** Petr Pavlík
- Preventista:** Zdeňka Hašová, Štěpán Šimáček
- Členové:** Josef Jakubec, Pavel Kubeša

Pro zajímavost členská základna SDH Zámrsky čítá k 1. 1. 2026 celkem 39 členů, z toho 4 členy mladší 18ti let.

Ze života v obci

Kamut BIO: stará obilovina znovu objevovaná i u nás

Zájem o kvalitní a přirozené potraviny v posledních letech roste. Lidé se stále častěji obracejí k tradičním surovinám a ekologickému zemědělství. Jednou z obilovin, která si znovu získává pozornost, je **kamut BIO** – starobylý druh pšenice s dlouhou historií.

Kamut, odborně označovaný jako pšenice khorasanská, pochází z oblasti Blízkého východu. Archeologické nálezy naznačují, že byl pěstován již před několika tisíci lety a patřil mezi důležité plodiny starověkých civilizací. Na dlouhou dobu byl však vytlačen moderními, výnosnějšími odrůdami pšenice a zůstal spíše zapomenutou plodinou.

K znovuobjevení kamutu došlo až ve 20. století, kdy se začal objevovat zájem o staré odrůdy obilí a jejich přirozené vlastnosti. Díky své odolnosti a nenáročnosti se hodí zejména pro ekologické zemědělství, kde je kladen důraz na šetrný přístup k půdě i krajině.

V současné době se kamut pěstuje především v Kanadě. Ochranná známka, kterou kamut má, zaručuje, že dostanete obilí vždy v dobré potravinářské a bio kvalitě.

Podle odborníků na výživu má kamut oproti moderní pšenici několik výhod. Obsahuje vyšší podíl bílkovin, vlákniny a minerálních látek, jako je hořčík, zinek či selen. Přestože obsahuje lepek, řada lidí uvádí, že je pro ně lépe stravitelný než běžné pšeničné výrobky. Kamut však není vhodný pro osoby s celiakií.

V kuchyni má kamut široké využití. Lze jej použít ve formě mouky na pečení chleba a pečiva, jako celé zrna do salátů

Srdečně Vás zveme na divadelní kavárnu
v sobotu 7. 2. 2026 od 15:00 v hospůdce.
V nabídce kávové speciality, svařák, prosecco a
něco sladkého na zub.
Vstupné dobrovolné.

Miro Gavran
Dokonalý partner
Režie: Kamil Štroncer
Sobota 7. února 2026 od 17. hod.
Kulturní dům Zámrský
Vstupné dobrovolné

Ona chce žít, všude, pozornost! On je silný, němě, seštrý, pracovitý... prostě dokonalý... ale robot: jeho dokonalost má své úskalí, házívare se přehřívá a její romantický sen se mění v noční můru. Láska není o programech, ale o čnybách, které nás dělají lidmi.

a polévek nebo ve formě vloček do snídaňových kaší. Díky své plné chuti dodává pokrmům výraznější charakter. Zároveň díky své krásně zlatavé barvě nikoho ani nenapadne, že je to celozrnné pečivo, takže jím můžete obelstít ty, kteří jsou vůči celozrnnému pečivu skeptičtí.

I my s touto obilovinou běžně pracujeme. Z kamutové mouky v bio kvalitě pečeme několik našich chlebů. Ti, kteří ochutnali naši pizzu, ochutnali zároveň i tuto obilovinu, protože pizzu děláme výhradně z kamutu.

Návrat ke kamutu BIO ukazuje, že i zapomenuté plodiny mohou v dnešní době znovu najít své místo. Spojení tradice, poctivého řemesla a ohleduplnosti k přírodě tak přirozeně oslovuje stále širší okruh lidí.

ASO Zámrský

POVĚRY A PRAVDY KASTRACI KOČEK: Proč je tak důležitá?

Věděli jste, že kočka může mít kořata až třikrát do roka? V každém vrhu bývá kolem šesti kořat. Průměrná vesnická Čiča tedy během svého života přivede na svět kolem 180ti kořat. Možná Vás napadne otázka: Co se děje se všemi těmi kořaty? Odpověď není zrovna růžová. Podle statistik se každé druhé kotě rozdané takzvané do „dobrých rukou“ ocitá na ulici. Ty šťastnější se dostanou do útulků, často nemocné, vyhladovělé nebo zraněné. Většina z nich ale žijí na městských periferiích, toulají se po vesnicích nebo v zahrádkářských koloniích. Možná si říkáte: „Vždyť je to příroda. Kočka se o sebe postará“. Realita dokazuje opak. Kočku si člověk domestikoval a bez jeho pomoci v zimě nepřežije. I toulavé kočky, které společnost člověka nevyhledávají, se chodí krmít na krmná místa nebo žijí u popelnic. Útulky a depozita napříč republikou jsou na pokraji svých kapacit. Přitom řešení by bylo tak jednoduché. Aby majitelé koček a kocourů nechali své svěřence kastrovat. Jenže velkou roli tu hraje lidská lhostejnost, nezodpovědnost a nevědomost. Žádné jiné slovo není opředené tolika mýty a zkreslenými informacemi, jako právě slovo „kastrace“. Pojďme si ho vysvětlit.

1. Také si myslíte, že kastrace je složitá a drahá?

Kastrace je zcela běžný a bezpečný chirurgický zákrok, který kočkám a kocourům znemožňuje se dál množit. Pooperační péče není nijak náročná. Léky se můžou podat injekčně během operace, stěhy se samy vstřebávají. Kastrace vychází jednoznačně levněji než náklady na další a další vrhy kořat. Také je dobré si udělat cenový průzkum, stejně jako když vybíráme elektroniku nebo objdíme supermarkety za výhodnými nabídkami. Lze využít spolufinancování kastrovacími programy, jako Feliti nebo Kasprocats.

2. Tvrdíte, že kastrace je proti přírodě?

Spousta věcí v našem životě je proti přírodě, a přesto nám zjednodušují život. Brát léky, jezdit autem nebo používat internet je ve 21. století nevyhnutelné. Mít vykastrovanou kočku nebo kocoura je pro zodpovědné lidi stejná samozřejmost.

3. Chcete vaši kočku jednou za život dopřát kořátko?

Každý porod a následné kojení kočku vyčerpává. První říje může nastat už ve čtyřech měsících, kdy je kočka sama skoro ještě kotě. Po porodu může zemřít vyčerpáním buď ona sama a nebo kořata. Včasná kastrace navíc funguje jako prevence před záněty dělohy nebo nádory na vaječniku. Kastované kočky žijí mnohem déle, protože jejich tělo není zatěžováno neustálými porody. A pokud toužíte po kořátkách, vezměte si jedno z útulku. Každý rok přes léto a na podzim mají široký výběr všech možných barev a velikostí. V dnešní době není jednoduché „udat“ kořata. Inzertní portály jen přetékají nabídkami typu „Roztomilá kořátko, odběr ihned“. A když už někomu kotě vnutíte, ověřujete si, jak se mu v novém domově daří? Lidé jsou většinou rádi, že se nových kotčích přírůstků zbaví. Rozdávají je i lidem, kteří vůbec netuší, že by pro kotě měli mít alespoň boudičku a nebo že by je měli krmít. Takové kotě se pak toulá samo po okolí, trpí hladu, umírá na začervení nebo ho přejede auto. Nikdy nemůžete zajistit, že Vámi darované kotě nebo jeho potomci neskončí v útulku. Útulky v České Republice přijmou každý rok 35 000 nových kořat. Možná je mezi nimi i kotě Vaší Čičinky. Díky kastraci jim pomůžete najít nový domov a hlavně už nikdy nebudete muset přemlouvat známé a kolegy, aby si od Vás vzali kořátko.

Tak co? Stále váháte? Kastrace je jediná možnost, jak omezit utrpení nechtěně narozených kořat a humánní cestou snížit počet toulavých koček, které žijí na ulicích. Přestaňme tolerovat lhostejnost a předpotopní výmluvy, které jsou jenom zástěrka pro lenost některých lidí. Se změnou přístupu musí každý začít u sebe. Například tím, že když najdu opuštěné kotě, nezrychlím krok, ale jeho nález nahlásím na obecním úřadě nebo Městské policii. A nebo tím, že půjdu příkladem a nechám svoje kočky a kocoury vykastrovat. Každý dobrý skutek se počítá a lidé se nabalují. Pojďme to zkusit. Přijměme zodpovědnost za naše zvířata. To, jak se chováme ke slabším a zranitelným je naše vizitka.

Irena Balcarová

5 mýtů o kastraci koček

Také si myslíte, že...

- 1. Kastrace je proti přírodě.**
Jezdíte autem a vlakem, užíváte antibiotika, televizi, mobil i operace v narkóze jsou pro Vás samozřejmosti. Nic z toho ale příroda nezná. Stále si myslíte, že kastrace kočky nebo kocoura je výjimka?
- 2. Máme kocoura. Nás se to netýká.**
A víte, že váš kocour může ročně zplodit až 40 kořat? Co s nimi bude, narodí-li se „na ulici“?
- 3. Kočka má mít před kastrací kořata.**
Veterinární praxe prokázala, že opak je pravdou. Nejvhodnější čas na kastraci kočky je před první říjí. Kočka ani kocour ztratí schopnost rozmnožování neoplačkávají, jde o pud daný přírodou.
- 4. Kořata rozdám známým nebo na inzert.**
Možná někoho ze svého okolí i tentokrát přemluvíte. Možná si kotě vezme neznámý člověk. Co když se k němu ale nebude chovat dobře? Neskončí na ulici? A kam dáte kořata, která neumíte?
- 5. Kořata vždycky topíme.**
Víte, že tím dle zákona na ochranu zvířat proti týrání 246/1992 Sb. riskujete trest odnětí svobody až na 2 roky? Včasnou kastraci kočky nebo kocoura ušetříte utrpení nechtěných kořat.

Zeptejte se vašeho veterináře na kastraci ještě DNES!

Kastruj.cz